

'Maar we hebben nog helemaal niet het laatste stukje gedaan,' zegt Boy.

'Het is goed jongens, ik wil even wat zeggen.'

De leerlingen kijken elkaar aan. Er is vast iets aan de hand. Mevrouw Jin A Fong kijkt zo raar en haar stem klinkt ook anders. De klas zit vol spanning te wachten op wat er komen gaat.

'Ik heb net een naar bericht gekregen over meneer Moethart. Een verdrietig bericht ook. Zijn vrouw heeft vanmorgen gebeld met meneer Hartingsveld. Ja, ik kan het niet anders zeggen, maar meneer Moethart is vannacht heel onverwachts overleden.'

De klas is muisstil. Niemand weet goed wat hij moet zeggen of moet doen. Ook mevrouw Jin A Fong weet niet zo goed wat ze moet doen. Ze friemelt wat aan haar trui. 'Ja, jongens, dit overvalt ons allemaal. Ik begrijp goed dat jullie geschrokken zijn. Dat ben ik ook. Iedereen op school krijgt nu dit bericht te horen. Meneer Hartingsveld heeft besloten dat we nu gelijk tien minuten pauze houden. Na de pauze komen wij allemaal bij elkaar in de gymzaal. Uhm... Ja, sorry, jongens...' Mevrouw Jin A Fong pakt haar zakdoek en begint druk haar neus te snuiten.

'Mogen we even naar buiten?' vraagt Yannick.

'Ja, dat is goed. Over tien minuten zie ik jullie in de gymzaal.'

Stil verlaten de leerlingen het klaslokaal. Een paar meiden willen in de klas blijven. Ook dat is goed.

Wietse schaamt zich dat hij, nog geen uur geleden, zo naar over meneer Moethart heeft gepraat. Hij wil graag even met Sifra praten. Sifra en Hadya staan bij het muurtje een beetje te giechelen. 'Ik kan

er niks aan doen dat ik opeens moet giechelen,' zegt Hadya.

'Dat is vast gewoon van de zenuwen,' antwoordt Sifra.

'Hoe zou hij nou dood zijn gegaan? Het kan toch niet dat je opeens dood bent?' vraagt Hadya.

'Nou, mijn vader was ook opeens weg. Niet dat ik er nog veel van weet, maar opeens was hij dood,' zegt Sifra.

Yannick en Wietse komen bij hen staan. 'Beetje stom wel, hè, wat ik vanochtend zei,' stamelt Wietse. 'Ja, ik wist natuurlijk ook niet dat dit zou gebeuren.'

'Nou,' zegt Hadya, 'ik zei vanochtend nog dat ik wou dat hij ziek werd. Eigenlijk was hij best oké, toch?'

Sifra staart een beetje voor zich uit.

Yannick kijkt op zijn horloge: 'Hé, gelukkig, de pauze is voorbij,' zegt hij. Raar eigenlijk, denkt Yannick, normaal duurt een pauze heel kort en nu is iedereen blij dat we weer naar binnen mogen.

In de gymzaal heerst een gelaten stemming. De leerlingen zitten stil te wachten op wat er komen gaat. Niemand durft nu hardop te praten of een grapje te maken. Een paar meisjes zijn aan het huilen. En sommige meiden, die normaal alleen maar aan het kletsen zijn, helpen nu met banken sjouwen. Als iedereen zit, stapt meneer Hartingsveld naar voren. Naast hem staat mevrouw Jin A Fong.

'Ja, jongens en meisjes. Dit is geen leuk bericht dat jullie net hoorden. Ik ben er ook heel erg van geschrokken. Vanmorgen vroeg belde zijn vrouw mij op. Zij vertelde dat meneer Moethart vannacht een hartaanval heeft gekregen. Ze heeft gelijk de dokter gebeld.

Maar helaas, nog voor de ambulance bij hun huis was, was meneer

Moethart al overleden. Meneer Moethart heeft bijna acht jaar hier op school gewerkt. Hij hield van zijn vak, biologie. Hij hield van jullie.

